

Нагороди

1949 – Катерина Білокур стає членом Спілки художників України

1951 – нагороджена орденом Знак Пошани, одержала звання Заслуженого діяча мистецтв України

1956 – одержує звання Народного художника України.

Література

Білокур, К. Я буду художником! : документальна оповідь у листах художниці, розвідках Миколи Кагарлицького / Катерина Білокур. - Київ : Спалах, 1995. - 368 с. : іл.

Игнатова, Анастасия. Катерина Білокур: цветы на полотне судьбы : [жизнь и творчество украинской художницы] / Игнатова, Анастасия // Личности. - 2010. - № 3. - С. 50-67 : фото.

Катерина Білокур [Образотворчий матеріал] : фотокнига / відп. за вип. Е. Уманцева. - Київ : Спалах, 2001. - 128 с. : іл.

Катерина Білокур очима сучасників : спогади, есеї, матеріали з архіву художниці / упоряд. М. Кагарлицький. – Київ : Томіріс, 2000. – 432 с. : іл.

Рудяченко, Александр. Одинокая георгина : [знаменитые украинцы - Катерина Білокур] / Рудяченко, Александр // VIVA! Украина. - 2015. - № 13. - С. 36-41 : фото, мал.

Чугуєвець, О. В. Квітковий рай Катерини Білокур : (сценарій для учнів 5-11 класів) / О. В. Чугуєвець // Мистецтво в школі. - 2011. - № 10. - С. 27-29.

Українки в історії / за заг. ред. В. Борисенко. – Київ : Либідь, 2004. – 328 с. : іл.

Якщо Вас зацікавили історія життя і творчості самотньої художниці з народу, щирої українки Катерини Василівни Білокур, чиї картини фантастична реальність або реальна фантастика, то завітайте до нашої бібліотеки.

Контактна інформація

Адреса:

м. Київ, вул. Драйзера, 6.

Телефон:

(044)546-90-45

e-mail:

library141@ukr.net

веб-сторінка:

<http://desnabib.kiev.ua>

Централізована бібліотечна система
Деснянського району м. Києва
Центральна районна бібліотека № 141

Чарівний світ Катерини Білокур

(1900-1961)

*«А квіти я буду малювати і малювати ,
бо я так люблю над ними працювати...»*

Катерина Білокур

Пам'ятка

(за проектом «Українці в контексті розвитку світової цивілізації»)

Довідка підготовлена за матеріалами фондів
бібліотеки та інтернет-ресурсів

Київ – 2016

Шановні читачі!

Пропонуємо Вам пам'ятку, присвячену **Катерині Білокур** - народній художниці України, геніальній особистості, незвичайній жінці, не од світу цього селянці-художниці, яка все життя присвятила квітам, увічнюючи їх на полотнах, вважаючи їх очима Землі, вінцем краси, своїми дітьми.

Її творчість належить до найкращих надбань української культури ХХ століття.

Картини **Катерини Білокур** зігрівають душу, випромінюють добро, радість і щастя. В них присутня якась казковість і чарівність...

Біографія

Життєвий та творчий шлях художниці були не з простих.

У простій селянській родині **7 грудня 1900 року у селі Богданівка** поблизу Яготина Київської області народилася дівчинка, якій Бог дав великий дар та не дав людського щастя.

Її дитинство та юнацькі роки пройшли в бідній селянській родині. Тому і навчалася писати картини самостійно, без допомоги професійних педагогів.

Катерина Білокур любила природу, жила в гармонії з нею, тому намагалася перенести все, що бачила, що її захоплювало на папір. Її моделями були квіти, від них вона отримувала натхнення.

В 1940 році в Полтавському будинку народної творчості відкрилась перша персональна виставка художниці, яка складалася з 11 картин. Успіх був неймовірним.

Найвідоміші полотна, що принесли художниці всесвітнє визнання, - «**Цар Колос**», «**Сніданок**», «**Букет квітів**», «**Вересень в селі Богданівці**»,

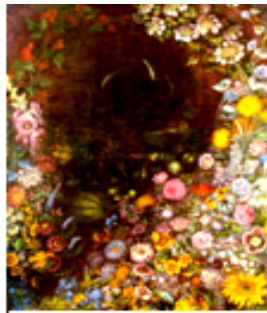
«**За селом**», «**Осінь**», «**Жоржини**», «**Польові квіти**».

Польові квіти, 1941

1950-ті рр. у творчості Катерини Білокур – найплідніші. Окрім квітів, вона пише оригінальні та яскраві *натюрморти*, випробовує свої сили у *техніці акварелі*, малює *портрети*.

В 1954 році на Міжнародній виставці в Парижі було виставлено 3 її картини: «**Цар-Колос**», «**Берізка**» й «**Колгоспне поле**».

Цар-колос, 1949

Колгоспне поле, 1934

Пабло Пікассо дуже високо оцінив їх. Весь світ облітають його слова: «*Якби ми мали художницю такого рівня майстерності, то змусили б заговорити про неї цілий світ!*».

Під час Великої Вітчизняної війни К. В. Білокур майже не працювала. Але вже у перші післявоєнні роки з'являються такі видатні твори як «**Буйна**» та «**Декоративні квіти**»

Буйна, 1944-1947

Останні роки життя художниці провела в рідній Богданівці.

с. Богданівка

9 червня 1961 року талановитої художниці не стало. Але пам'ять про неї живе в її чудових творах, що зберігаються в різних музеях України, в експонатах Картиної галереї в Яготині; поставлено три пам'ятники на її рідній землі, в Києві є вулиця Катерини Білокур; видано альбоми, книги, мистецтвознавчі дослідження; створено науково-документальні та художні фільми; засновано премію імені Катерини Білокур.

Ім'я **Катерини Білокур**, художниці із народу, яка втілювала в своїх картинах красу і багатство української природи, щедрю родючість її землі – назавжди увійшло в історію українського народного мистецтва.

Жоржини, 1952

Її картини зачаровують і зачаровують глядача шедрістю райдужних фарб, захоплюють радісним світосприйняттям, приносять велику естетичну насолоду, зворушують серце, наповнюють трепетною радістю, любов'ю до навколишнього світу, в них звучить і живе українська душа.

Півонії, 1946